

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **N. X. Ch.**, zastoupen Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie ze dne 9.12.2009, čj. CPR-14699-1/ČJ-2009-9CPR-C249, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4.7.2013, čj. 7 A 6/2010 – 41, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobci **se ukládá** zaplatit České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši 1.000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, rozhodnutím ze dne 14. 8. 2009 žalobci neprodloužila povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Žalovaný žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí zamítl dne 9. 12. 2009. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného krajský soud zamítl shora označeným rozsudkem jako nedůvodnou.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, s níž posléze spojil i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že má na území České republiky vytvořeno veškeré rodinné, pracovní a sociální zázemí, má zde mnoho přátel a kamarádů a je plně přivyklý zdejšímu způsobu života, tedy v každém případě by tak nucené vycestování stěžovatele z území České republiky znamenalo velmi citelný zásah do rodinného a soukromého života, evidentně nepřiměřený důvodům vycestování. Především je pak nutno zohlednit přítomnost manželky stěžovatele a jeho tří dětí, které tvoří celou stěžovatelovu rodinu, přičemž odloučení od této by pro stěžovatele znamenalo zásadní újmu neporovnatelnou s

jakoukoliv újmu, která by i čistě hypoteticky mohla vzniknout jakékoliv jiné osobě. V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že si lze jen těžko představit pro člověka horší situaci, než je odloučení od rodiny, především pak od vlastních dětí.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 30. 9. 2013 k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že v dané věci nejsou splněny zákonem stanovené podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. K rodinným důvodům, pro které stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku, žalovaný uvádí, že manželka stěžovatele měla na území České republiky naposledy uděleno vízum za účelem strpění pobytu od 18. 1. 2012 do 25. 1. 2012, dnes nemá povolen žádný pobyt na území České republiky. Starší dcera stěžovatele měla naposledy udělen výjezdní příkaz s platností do 12. 9. 2013, prostřední dcera stěžovatele měla naposledy udělen v České republice výjezdní příkaz s platností do 12. 12. 2011, nejmladší dcera má v současné době udělen výjezdní příkaz s platností do 13. 10. 2013.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazné disproportionality újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem. Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze.

[5] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou naplněny.

[6] Nejvyšší správní soud souhlasí se stěžovatelem, že vzhledem k jeho stávajícím osobním a rodinným poměrům, jak je stěžovatel vyličil v návrhu na přiznání odkladného účinku (bod [2] shora), by nucené opuštění ČR pro něho a pro jeho rodinu mohlo znamenat nenahraditelnou újmu. I přes určité nejasnosti, které jsou ohledně rodinných příslušníků stěžovatele, je ostatně i z vyjádření žalovaného patrné, že přinejmenším nejmladší dcera v současnosti na území České republiky legálně pobývá (srov. k dále uvedenému usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011 - 100, cit. stěžovatelem). Navíc má soud za to, že může být pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.

[7] Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území ČR by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru zdejšího soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobyt na území

pokračování

ČR a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v ČR na určitou dobu.

[8] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem nenahraditelné újmy u stěžovatele.

[9] Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě, tedy umožnění pobytu stěžovatele na území ČR do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o jeho kasační stížnosti, jakkoli dotklo práv třetích osob. Odkladný účinek není ani v rozporu s veřejným zájmem. V neposlední řadě nutno poukázat na to, že návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě vyhověl i Městský soud v Praze (viz jeho usnesení ze dne 12. 9. 2011, čj. 7 A 6/2010 - 31). Rozhodování soudu v této věci zabere několik následujících týdnů po doručení správního spisu, tedy ani s ohledem na celkovou dobu řízení před zdejším soudem nemůže být veřejný zájem přiznáním odkladného účinku ohrožen.

[10] Nejvyšší správní soud připomíná, že odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem vedlo (usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005 - 96, publikované pod č. 786/2006 Sb. NSS). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem pozastavují účinky žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného.

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[12] Dnem nabytí právní moci usnesení, jímž bylo rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, vzniká stěžovateli povinnost uhradit soudní poplatek z tohoto návrhu [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *per analogiam*]. Výše poplatku činí dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, 1.000 Kč. Poplatek je splatný do tří dnů od právní moci tohoto usnesení (§ 7 odst. 1 věta druhá zákona o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2013

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu

